

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815200249
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5815200249.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: TVRDEX, s.r.o., so sídlom Pod Velingom 257, Tvrdošín, IČO: 36 006 823, zastúpeným JUDr. Peter Vevurka, advokát, so sídlom Ul. Y. XXX/XX, W., proti žalovanému: Mesto Tvrdošín, so sídlom Trojičné námestie 185, Tvrdošín, IČO: 00 314 901, zastúpeným JUDr. Jánom Vajdom, Advokátska kancelária W., Q. W.. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka: Technické služby mesta Tvrdošín, IČO: 00 490 628, v konaní o určenie vecného bremena s nariadením predbežného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, č.k. 10C/22/2015-45 zo dňa 02. februára 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu m e n í tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia z a m i e t a .

O trovách odvolacieho konania za konanie o návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia r o z h o d n e súd I. stupňa v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 459/2015-28 zo dňa 18. novembra 2015 bolo rozhodnuté, že základné právo Mesta Tvrdošín na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/183/2015-119 z 19. mája 2015 porušené bolo. Uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/183/2015-119 z 19. mája 2015 bolo zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Krajskému súdu v Žiline bola uložená povinnosť Mestu Tvrdošín uhradiť trovy konania v sume 288,05 eur (slovom dvestoosemdesiatosem eur a päť centov) na účet JUDr. Veroniky Lepovej, Y. XX/XX, M., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Ústavný súd SR vo svojom náleze konštatoval, že došlo k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ústavný súd v nadväznosti na to napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa čl. 127 ods. 2 Ústavy SR a § 56 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd vo svojom náleze po preskúmaní napadnutého uznesenia a obsahu odvolania sťažovateľa a k nemu pripojených listinných dôkazov konštatoval, že krajský súd sa so sťažovateľom uplatnenými námietkami ústavne akceptovateľným spôsobom nevysporiadal a svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil. Dospel k záveru, že doterajšie konanie a rozhodovanie krajského súdu bolo jednostranné, pretože konajúci krajský súd nevyhodnotil podstatné listinné dôkazy, ktorými sťažovateľ osvedčoval svoje tvrdenia o existencii inej prístupovej cesty k nehnuteľnosti, ani obsah zmluvných dojednaní upravujúcich práva a povinnosti medzi účastníkmi konania týkajúcich sa využívania pozemkov v sťažovateľovom vlastníctve žalobcom uzavretých v čase bezprostredne predchádzajúcim podaniu návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Krajský súd neodôvodnil ako vplyv sťažovateľom vznesených námietok na okolnosti, ktoré osvedčovali podmienky dôvodnosti nároku, ktorému bola predbežným opatrením poskytnutá predbežná ochrana. Ústavnému súdu sa záver krajského súdu o naliehavej potrebe dočasnej úpravy pomerov účastníkov, ako aj záver o tom, že dôvodnosť nároku žalobcu je v konaní osvedčená vzhľadom na už uvedené dôvody, javí

ako zjavne neodôvodnený, a tak arbitrárny a nesúladi dnes označeným právom na súdnu ochranu. Povinnosťou krajského súdu ako odvolacieho súdu bolo, aby na všetky podstatné námietky sťažovateľa uvedené v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu prvostupňového súdu dali jednoznačnú odpoveď. Odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu však takéto závery podľa názoru Ústavného súdu SR neobsahuje, je nepresvedčivé a zjavne neodôvodnené, čím reálne zasiahol do základného práva sťažovateľa zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ústavne neprípustnou intenzitou odôvodňujúcou zásah Ústavného súdu SR. Ani požiadavka rýchlosti konania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nemôže ospravedlniť vydanie neodôvodneného rozhodnutia, ktoré neodpovedá na riadne uplatnené odvolacie námietky účastníka konania.

Povinnosťou krajského súdu ako súdu odvolacieho bude odstrániť vytykané nedostatky a rešpektovať relevantné ústavné princípy, teda v danom prípade vyhodnotiť relevantné námietky sťažovateľa, napraviť procesné pochybenia spočívajúce v obídení práva sťažovateľa vyjadriť sa k doplnenej argumentácii žalobcu obsiahnutej vo vyjadrení k odvolaniu sťažovateľa a v konfrontácii so všetkými námietkami proti uzneseniu okresného súdu odôvodniť svoje nové rozhodnutie vo veci spôsobom, rešpektujúcim obsah základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a z neho vyvedených princíпов spravodlivého súdneho konania.

S poukazom na vyššie uvedený nález Ústavného súdu SR a zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, krajský súd ako súd odvolací opätovne pristúpil k preskúmaniu napadnutého uznesenia Okresného súdu Námestovo č.k. 10C/22/2015-45 zo dňa 2. februára 2015.

Napadnutým uznesením prvostupňový súd uložil žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi povinnosť strpieť do právoplatného skončenia konania č.k. 10C/22/2015 o určenie vecného bremena práva prechodu a prejazdu vedeného na Okresnom súde Námestovo prechod a prejazd motorových vozidiel zo strany žalobcu, zamestnancov žalobcu, tretích osôb prichádzajúcich do priemyselnej budovy žalobcu - súp. č. XXX, k.ú. Y., obec Tvrdošín, v súvislosti s podnikateľskou činnosťou žalobcu, a to cez pozemok registra „C“ KN parc. č. 273/1 zapísanom na LV č. XXXX k.ú. Y., obec Tvrdošín, v rozsahu v súčasnosti existujúcej prístupovej cesty, vedúcej cez areál Technických služieb mesta Tvrdošín, po pozemku registra „C“ KN parc. č. 273/1 zapísanom na LV č. XXXX k.ú. Y., obec Tvrdošín, k budove súp. č. XXX k.ú. Y., obec Tvrdošín.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ust. § 74 - § 76 O.s.p., § 102 ods. 1 O.s.p. a nasledovné skutočnosti :

Po preskúmaní žalobcom predloženého listinného materiálu súd návrhu na vydanie predbežného opatrenia vyhovuje, nakoľko žalobca osvedčil okolnosti svedčiacie o pravdepodobnosti nároku a naliehavosť, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana formou predbežného opatrenia. Žalobca ďalej osvedčil existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, nakoľko je mu bránené vo vstupe k jeho nehnuteľnosti, ku ktorej iná prístupová cesta neexistuje, hrozí mu majetková škoda, pretože jeho podnikateľská činnosť je obmedzená tým, že nie je zabezpečené zásobovanie, resp. odvoz hotových výrobkov žalobcu a hrozia mu tak sankcie zo strany obchodných partnerov a strata zákaziek. Z týchto dôvodov je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. V neposlednom rade sú ohrození aj zamestnanci žalobcu, ktorí kvôli konaniu žalovaného, resp. Technických služieb mesta Tvrdošín si nemôžu plniť svoje povinnosti z pracovnoprávných zmlúv a ich pracovnoprávne vzťahy sú tak ohrozené. Žalovaný spolu s vedľajším účastníkom svojim konaním zasahujú do výkonu vlastníckeho práva žalobcu, ktorý je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti od roku 1997 a kúpil ju práve od žalovaného. Fakt, že žalobca dlhodobo využíva prístupovú cestu, ktorá vedie cez pozemok žalovaného bol žalobcom preukázaný doložením tak zmluvy o príspevku na strážnu službu v areály technických služieb zo dňa 22.09.2014 podpísanú medzi žalobcom a Technickými službami mesta Tvrdošín ale aj tým, že v týchto priestoroch žalobca dlhodobo vykonáva svoju podnikateľskú činnosť, nakoľko iná prístupová cesta k jeho nehnuteľnosti neexistuje. Súd pri vydaní tohto predbežného opatrenia nežiadal vyjadrenie žalovaného, resp. Technické služby Tvrdošín (§ 75 ods. 6, 8 O.s.p.), nakoľko všetky okolnosti uplatňovaného nároku nemusia byť nepochybne zistené a jednoznačne a spoľahlivo preukázané, pretože miera takéhoto zistenia stavu veci je potrebná až pre rozhodnutie vo veci samej. Pre nariadenie predbežného opatrenia postačuje ak sú osvedčené aspoň základné skutočnosti v rovine ich pravdepodobnosti.

Na nariadení predbežného opatrenia má žalobca naliehavý právny záujem, nakoľko neexistuje iný prístup k nehnuteľnosti, v ktorej vykonáva podnikateľskú činnosť a ako je uvedené vyššie, je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy tak jemu, jeho zamestnancom, ale aj žalobcových

zmluvným partnerov. Aj keď žalobca uvádza, že prechod a prejazd cez pozemok žalovaného závisí od vôle žalovaného, resp. vedľajšieho účastníka, tak súd má za to, že týmto uznesením sa zamedzí situácii kedy by žalovaný tento prístup úplne zamedzil a naliehavosť vydania predbežného opatrenia by sa tak ešte zvýšila.

Súd z vyššie uvedených dôvodov na základe toho, že žalobca osvedčil potrebu, naliehavosť a primeranosť nariadenia predbežného opatrenia, preto jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Nakoľko súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovel a stotožnil sa so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, tak na základe ustanovenia § 76 ods. 4 O.s.p. ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách konania o predbežnom opatrení súd rozhodne v rozhodnutí vo veci samej (§ 145 O.s.p.).

V zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že žalobca neosvedčil dôvodnosť nároku, ktorému sa má nariadeným predbežným opatrením poskytnúť dočasná ochrana, t.j. nespĺnil základné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia v súlade s ust. § 74 a 75 O.s.p. Uvádzal, že tvrdenia žalobcu v návrhu na vydanie predbežného opatrenia nie sú pravdivé, sú účelové. Z preukázaných skutočností uvedených v spisovom materiáli je zjavné, že pomery medzi účastníkmi konania nie je potrebné dočasne upraviť. Ním preukázané skutočnosti jasne preukazujú, že nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy tu nie je. Tvrdil, že žalobca mal vedomosť o tom, že k jeho areálu vedie aj iná prístupová cesta bez toho, aby zafažoval žalovaného a vedľajšieho účastníka a zvyšoval tak nebezpečenstvo škody na majetku žalovaného a vedľajšieho účastníka a tiež nebezpečenstvo ohrozenia života a zdravia. Má za to, že prvostupňový súd pred vydaním predbežného opatrenia nedostatočne a nesprávne preskúmal tvrdenia žalobcu, ktoré po ním uvedených skutočnostiach a tiež dôslednejšieho prešetrenia žalobcom predložených dôkazov neosvedčili základné skutočnosti v rovine ich pravdepodobnosti, ktorou by preukazovali naliehavosť a primeranosť nariadenia predbežného opatrenia.

K odvolaniu žalovaného proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal písomné vyjadrenie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedol, že svojim návrhom a listinnými dôkazmi dostatočne osvedčil svoj naliehavý právny záujem na nariadení predbežného opatrenia v rozsahu ako ho súd nariadil, potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania až do ukončenia konania vo veci odvolaní žalovaného, považuje za nedôvodné a rozhodnutie súdu považuje za správne. Z textu odvolania žalovaného je zjavné, že nesúhlasí s obsahom predbežného opatrenia, pričom neuvádza, či jeho odvolanie smeruje proti celému výroku, jeho časti resp. s obsahom ktorej časti výroku uznesenia nesúhlasí. V odôvodnení svojho odvolania sa žalovaného argumentácia týka viac vecí samej, čo bude predmetom dokazovania v ďalšom konaní, pričom v rámci predbežného opatrenia sa preskúmava dôvodnosť nariadenia predbežného opatrenia. Popieral tvrdenie žalovaného, že k areálu žalobcu je iná prístupová cesta.

K odvolaniu žalovaného proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal písomné vyjadrenie vedľajší účastník. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť okresnému súdu na nové posúdenie s tým, aby boli brané v úvahu všetky danosti, ktoré súvisia s bezpečnou prevádzkou Technických služieb Tvrdošín, ktorá má svoje špecifické podmienky, nielen pri ochrane svojho majetku, ale taktiež pri ochrane a bezpečnosti ľudí, ktorí sa pohybujú v areáli TS. Ako vedľajší účastník sa stotožnil s obsahom odvolania žalovaného v celom rozsahu. Ako hlavný dôvod na zrušenie predbežného opatrenia uvádzal skutočnosť, že okresný súd rozhodol predčasne s tým, že nezistoval skutkový stav veci, pretože neskúmal základné dokumenty.

Krajský súd ako súd odvolací opätovne v súlade s pokynmi Ústavného súdu SR preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia ústneho pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa zmenil v súlade s ust. § 220 O.s.p.

Odvolačný súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že účastníci, t.j. žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 20.11.1997 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola nehnuteľnosť nachádzajúca sa v k.ú. Y. - rozostavaná administratívna budova bez súpisného čísla situovaná na pozemku CKN parc. č. 273/2 a pozemky CKN parc. č. 273/2 - zastavaná plocha o výmere 416 m², CKN parc. č. 273/3 - zastavaná plocha o výmere 1.022 m², zapísaná na LV č. XXXX. V bode VI. kúpnej zmluvy bolo účastníkmi kúpnej zmluvy dohodnuté, že predávajúci umožní kupujúcemu vchod cez pozemok TS zásobovacím vozidlám. Na základe uvedeného bolo zriadené vecné bremeno práva prechodu pre kupujúceho po CKN parc. č. 273/4, ktorá je vo vlastníctve žalovaného. Uvedené vecné bremeno právo prechodu pre žalobcu bolo zapísané na LV č. XXXX.

Zo zhodných tvrdení účastníkov konania vyplynulo, že budova súp. č. XXX, ktorá tvorila predmet kúpnej zmluvy v čase predaja, bola rozostavanou budovou, ktorá bola na základe stavebného povolenia žalobcom zrekonštruovaná a došlo k zmene pôvodne navrhnutého účelu užívania stavby na stavbu podľa § 43c ods. 1 písm. e) Stavebného zákona ako priemyselnú budovu - určenú pre elektronickú výrobu spoločnosti TVRDEX, s.r.o. Stavebníkovi spoločnosti TVRDEX bolo vydané dňa 2. júna 2005 kolaudačné rozhodnutie na stavbu priemyselná budova pre elektronickú výrobu pod č. 571/2005-34T. Kolaudačným rozhodnutím Mesta Tvrdošín č. 571/2005-34T zo dňa 31.8.2005 bolo povolené užívanie stavby priemyselnej budova pre elektronickú výrobu na pozemku CNK parc. č. 273/2 k.ú. Y. pri Tvrdošine. V citovanom rozhodnutí bolo konštatované, že pri miestnom zisťovaní v kolaudačnom konaní boli na stavbe zistené závady a nedorobky, ktoré musia byť odstránené v lehotách: zrealizovať terénne a sadové úpravy nezastavanej časti pozemku, dokončiť splnené parkovné a príjazdové plochy s tým, že uvedené nedostatky budú odstránené v termíne do 31.12.2005.

Z návrhu žalobcu vyplýva, že od času kúpy nehnuteľnosti až do podania návrhu (a v rozsahu jeho práva a jeho zamestnanci, nájomcovia, zákazníci, ako aj tretie osoby prichádzajúce k administratívnej budove žalobcu) na prístup medzi budovou a cestnou komunikáciou (pre motorové vozidlá a tiež pre prechod osôb pešo) využíval pozemok, ktorý je t.č. zapísaný v katastri nehnuteľnosti ako parcela registra „C“ parc. č. 273/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 6.763 m² na LV č. XXXX k.ú. Y., obec Tvrdošín (areál TS mesta Tvrdošín), ktorý vlastnícky patrí žalovanému. Pozemok žalovaného využíval z toho dôvodu, že ide o pozemok, ktorý je bezprostredne napojený na cestnú komunikáciu a iný prístup žalobcu k cestnej komunikácii neexistoval a ani neexistuje. Je presvedčený, že práve k tomuto pozemku parc. č. 273/1 k.ú. Y. je zriadené právo prechodu a prejazdu k jeho nehnuteľnostiam v zmysle kúpnej zmluvy. Využívanie tohto pozemku na prechod a prejazd nebolo zo strany žalovaného ani vedľajšieho účastníka nikdy v minulosti rozporované a ani žiadnym spôsobom napádané. Tvrdil, že i keď právo prechodu bolo v zmysle kúpnej zmluvy zriadené po parcele KN č. 273/4 vlastnícky patriacej žalovanému, uvedené právo prechodu je nelogické, pretože cez tento pozemok parc. č. 273/4 sa nedá dostať k akejkoľvek komunikácii, ceste, či prechodu, pretože tento pozemok je ohraničený ako súčasť mestom Tvrdošín, zriadeného zberného dvora. Právo prechodu cez tento pozemok nikdy nevyužíval a ani nevyužíva. Uvedenie práva prechodu cez pozemok parc. č. 273/4 pri uzatváraní kúpnej zmluvy sa udialo chybou pri vyhotovovaní kúpnej zmluvy, nakoľko zámerom bolo zriadenie práva prechodu a prejazdu cez pozemok parc. č. 273/1, tak ako toto právo bolo aj využívané odo dňa uzavretia kúpnej zmluvy až do doručenia upozornenia TS mesta Tvrdošín zo dňa 16.12.2014 na dodržiavanie pravidiel týkajúcich sa areálu TS mesta Tvrdošín s okamžitou platnosťou zo dňa 1.12.2014. Uvedeným upozornením TS mesta Tvrdošín ako správca majetku žalovaného stanovili pravidlá týkajúce sa výjazdu a výjazdu motorových vozidiel, resp. vstupu a výstupu osôb cez areál TS mesta Tvrdošín a to pokiaľ ide o zásobovacie vozidlá súkromné, firemné alebo cudzie osobné vozidlá, prechod fyzických osôb k sídlu žalobcu. Aplikácia uvedených pravidiel pre neho a pre jeho nájomcov znamená zastavenie možnosti využívania budovy ako celku dňa 18.12.2014 TS mesta Tvrdošín osadili pri vstupe do areálu TS mesta Tvrdošín elektronický ovládanú rampu, ktorou začali riadiť možnosť vstupu do areálu. Vzhľadom k tomu, že v súčasnosti je zo strany Technických služieb mesta Tvrdošín obmedzený prístup pre peších a pre motorové vozidlá prechádzajúce k nehnuteľnostiam žalobcu, žiadal dočasne upraviť pomery účastníkov konania v zmysle ust. § 74 O.s.p.. Uvádza, že je úplne závislý na ľubovôli žalovaného, resp. Technických služieb mesta Tvrdošín, ktoré niekedy umožnia vstup do priestorov žalobcovi, resp. tretím osobám prichádzajúcim do sídla žalobcu, a to len pešo, inokedy platí zákaz aj pre peších, pokiaľ ide o zásobovacie vozidlá. Uvedená situácia mu spôsobuje problémy a škody na majetku. Dochádza k narušovaniu a ochromeniu podnikateľskej činnosti, nakoľko nie je zabezpečené zásobovanie, resp. odvoz hotových výrobkov, nie je zabezpečený bezpečný prístup zamestnancov do sídla žalobcu. Hrozia mu sankcie zo strany obchodných partnerov a strata zákaziek.

Žalovaný vo svojom odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa poukazoval na kúpnu zmluvu bod VI., v zmysle ktorého predávajúci umožní vchod cez pozemok TS zásobovacím vozidlám. Vstup pre peších bol realizovaný v zmysle projektovej dokumentácie, kde je uvedené, že prístup k stavbe je zo severovýchodnej strany objektu od rieky Orava, t.č. z nesplnenej komunikácie a z areálu TS Tvrdošín. Uvádzal, že v súčasnom období v objekte žalobcu nevykonával len on podnikateľskú činnosť, ale časť priestorov žalobca prenajíma ďalšiemu subjektu, a to bez akejkoľvek dohody s vlastníkom dotknutých nehnuteľností týkajúcich sa prechodu, resp. prejazdu vozidiel. V tejto súvislosti poukázal na to, že neexistuje žiadna dohoda, ktorá by oprávňovala povolenie vstupu aj pre iné spoločnosti, s ktorými má žalobca uzatvorené zmluvy o prenájom priestorov v budove žalobcov pre obchodné účely. V ďalšom poukázal na zmluvu, ktorá bola uzavretá medzi TS mesta Tvrdošín dňa 22.09.2014, kde v bode VI. je uvedené, že zmluvné strany sa dohodli na zákaze prechádzania chodcov cez areál Technických služieb. Žalobca mal upozorniť svojich zamestnancov a pracujúcich v areáli žalobcu na tento zákaz. Tvrdil, že medzi žalobcom a žalovaným nikdy nedošlo k dohode o prechode motorovými vozidlami žalobcu, jeho zamestnancov a tretích osôb po pozemku vo vlastníctve žalovaného CKN parc. č. 273/1 okrem zásobovacích vozidiel. Nebráni zamestnancom žalobcu a tretím osobám prejsť pešo do areálu žalobcu, a to aj napriek ustanoveniu bodu IV. zmluvy zo dňa 22.09.2014 a v súlade s kúpnu zmluvou neustále umožňuje vstup zásobovacím vozidlám žalobcu. Areálom vedľajšieho účastníka môžu prechádzať aj vozidlá, ktoré idú na nákup väčšieho objemu materiálu. Naproti tomu žalobca nerešpektuje kolaudačné rozhodnutie s možnosťou vstupu do svojho objektu z vybudovanej cesty a chodníka od rieky Orava, ktoré si vybudoval sám na vlastné náklady. Cez CKN parc. č. 273/4 nie je žalobcovi zabránený prístup, tento prístup je tam stále možný pre vstup peších, pričom žalobca si sám tento prechod znemožnil, keď areál oplotil bez vybudovania vstupnej brány z tejto parcely, a to napriek tomu, že sa na tom žalobca zaviazal oznámením k ohláseniu drobnej stavby č. 669/2008 zo dňa 05.08.2008. Zdôrazňoval, že prístupová cesta k budove žalobcu vedúca cez areál Technických služieb mesta Tvrdošín nie je jedinou prístupovou cestou. K budove žalobcu vedie aj prístupová cesta vybudovaná žalobcom priprí rieke Orava zo severovýchodnej strany areálu Technických služieb. Ak by žalobca riadne a dôsledne udržiaval túto prístupovú cestu a sám ju nezatarasil oplotením bez priechodu, areál žalobcu by mal zabezpečenú prístupovú cestu bez obmedzenia vlastníka areálu TS. Poukázal na zmluvu o príspevku na strážnu službu v areáli TS zo dňa 22.09.2014. Podľa článku I. mal žalobca predložiť zoznam vozidiel oprávnených na vstup cez bránu TS. Takýto zoznam nebol zo strany žalobcu predložený. V článku IV. zmluvy o príspevku na strážnu službu sa zmluvné strany dohodli na zákaze prechádzania chodcov cez areál TS a žalobca sa zaviazal k povinnosti upozorniť všetkých svojich zamestnancov a pracujúcich v areáli žalobcu na tento zákaz. Napriek uvedenému zmluvnému dojednaniu žalobca vedome porušuje svoj zmluvný záväzok. Trval na tom, že vydanie predbežného opatrenia nemá opodstatnenie z dôvodu, že vstup do areálu žalobcu je zabezpečený cez vstup, ktorý je mimo areál TS, ktorý bol aj niekoľko rokov využívaný. Žalobca uvedený prístup prestal používať a prestal ho udržiavať a používa len prístup cez areál TS. Trval na tom, že neexistuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, pretože zabránením vstupu motorových vozidiel zamestnancov a tretích osôb prichádzajúcich do priemyselnej budovy žalobcu nevzniká žalobcovi žiadna ujma.

Po doručení nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 459/2015-28 zo dňa 18. novembra 2015 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil Krajskému súdu v Žiline dňa 24.2.2016 doplnujúce stanovisko žalovaného v odvolacom konaní vo veci Okresného súdu Námestovo sp.zn. 10C/22/201 zo dňa 20.2.2016.

Na vyššie uvedené doplnujúce stanovisko žalovaného v odvolacom konaní odvolací súd nemohol prihliadať s poukazom na ust. § 212 O.s.p. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní svojim dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Rozsah a dôvody odvolania môže odvolateľ meniť, modifikovať a dopĺňať. Toto právo však môže využiť len do uplynutia odvolacej lehoty (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Ustanovenie § 212 ods. 2 O.s.p. vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Jedná sa však o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy.

Pokiaľ žalovaný vo svojom doplnujúcom stanovisku v odvolacom konaní poukazoval na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 32/2005, tak odvolací súd v konkrétnom prípade nie je viazaný

vysloveným pravým názorom v citovanom stanovisku najvyššieho súdu vzhľadom k tomu, že vyslovený právny názor v citovanom rozsudku najvyššieho súdu rieši inú procesnú situáciu a to situáciu, kedy odvolanie odvolateľa nespĺňa náležitosti v zmysle ust. § 205 ods. 1 O.s.p., v dôsledku čoho bolo povinnosťou súdu odstrániť vady odvolania v súlade s ust. § 209 a § 211 O.s.p. V zmysle vysloveného právneho názoru v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 32/2005 ak k odstráneniu vady odvolania dôjde do rozhodnutia odvolacieho súdu, je bez právneho významu, či k odstráneniu vady došlo po uplynutí odvolacej lehoty. Právne významné je, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu je vada odstránená (rozsudok Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 32/2005, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 268/2009 zo dňa 6.10.2010, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 Cdo 124/2008, 2 M Cdo 5/2009, 3 Cdo 219/2009, 5 Cdo 183/2007).

Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu vedľajšieho účastníka uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia k odvolaniu žalovaného.

Vy zmysle ust. § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

V zmysle ust. § 74 ods. 1 O.s.p., pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

V zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. e/ O.s.p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Zmyslom predbežného opatrenia je dočasná úprava pomerov účastníkov konania (nie s konečnou platnosťou), pričom musí byť poskytnutá ochrana tomu, kto o vydanie predbežného opatrenia žiada, ako aj tomu, voči ktorému predbežné opatrenie smeruje. Ochrana toho, proti komu má navrhované predbežné opatrenie smerovať, však nemôže dosiahnuť takej intenzity, aby prakticky znemožňovala ochranu oprávnených záujmov druhej strany. Ide pritom o dočasné opatrenie, ktorého trvanie je obmedzené, ktoré môže byť na návrh zrušené a predbežným opatrením nie je prejednaný konečný výsledok sporu, ale ide o prostriedok, ktorým sa zabezpečuje, aby konečné rozhodnutie mohlo mať vôbec reálny význam. Vyžaduje sa, aby žalobca osvedčil súdu základné skutočnosti, teda sám nárok a osvedčil aj pravdepodobnosť možného ohrozenia výkonu rozhodnutia. Samotný nárok nemusí byť teda preukázaný nepochybné. Súd je preto tieto okolnosti v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia povinný zvážiť a rozhodnúť, pričom však pri rozhodovaní o predbežnom opatrení nie je povinný vykonávať dokazovanie. Musí vychádzať zo skutočností preukázaných alebo osvedčených žalobcom. Pri osvedčovaní nároku nie je potrebné dbať na formálne požiadavky inak platné pre dokazovanie vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla vyjadriť k obsahu listín ovplyvňujúcich úsudok súdu o splnení predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia. Konštantná judikatúra súdov zakotvuje, že subjekt domáhajúci sa vydania predbežného opatrenia musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obavu z ohrozenia budúceho výkonu súdneho rozhodnutia, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Medzi osvedčením a dokazovaním nejakej skutočnosti je rozdiel, ktorý odlišuje mieru zisťovania skutkového stavu pri vydávaní uznesenia o predbežnom opatrení a rozsudku. Žalobca musí osvedčiť svoj nárok, osvedčenie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné. Aj v konaní o vydanie predbežného opatrenia súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby sa skutočnosti, ktoré sú medzi účastníkmi sporné, spoľahlivo zistili.

V prejednávanej veci po opätovnom preskúmaní napadnutého uznesenia a prislúchajúceho spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru, že neboli splnené základné podmienky pre vyhovieť návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia. Žalobca neosvedčil, že ním uvádzané skutočnosti skutočne hrozia, t.j. neosvedčil existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy s tým, že mu je bránené vo vstupe k jeho nehnuteľnosti, ku ktorej iná prístupová cesta neexistuje, hrozí mu majetková

škoda, pretože jeho podnikateľská činnosť je obmedzená tým, že nie je zabezpečené zásobovanie, resp. odvoz hotových výrobkov žalobcu a hrozia mu tak sankcie zo strany obchodných partnerov a strata zákaziek. Neosvedčil, že sú ohrození aj zamestnanci žalobcu, ktorí kvôli konaniu žalovaného, resp. Technických služieb mesta Tvrdošín si nemôžu plniť svoje povinnosti z pracovnoprávných zmlúv a ich pracovnoprávne vzťahy sú tak ohrozené. Z listinných dôkazných prostriedkov predložených žalovaným bolo zistené, že prístup k stavbe (nehnuteľnosti vlastnicky patriacej žalobcovi) je zo severovýchodnej strany objektu od rieky Orava a z areálu TSm Tvrdošín. Uvedená skutočnosť vyplýva z projektovej dokumentácie a technickej správy vypracovanej spoločnosťou IPSSO, ktoré boli vyhotovené pre realizáciu stavby „priemyselná budova pre elektronickú výrobu“. Projektová dokumentácia a technická správa spoločnosti IPSSO boli súčasťou kolaudačného rozhodnutia zo dňa 2. júna 2005 č. 571/2005-34T vydaného stavebníkovi - žalobcovi po kúpe nehnuteľnosti na základe rozhodnutia Mesta Tvrdošín na „zmenu“ nedokončenej stavby „sociálnoprevádzková budova“ umiestnenej na CKN parcele č. 273 v k.ú. Y.. Zmena stavebníka Technické služby mesta na stavebníka TVRDEX s.r.o. bola povolená, ako aj zmena pôvodne navrhnutého účelu užívania stavby a to na stavbu - priemyselnú budovu určenú pre elektronickú výrobu spoločnosti TVRDEX s.r.o. V súčasnom období v predmetnej nehnuteľnosti vlastnicky patriacej žalobcovi nevykonáva len on svoju podnikateľskú činnosť, ale vykonáva na základe prenájmu časti priestorov podnikateľskú činnosť aj iný subjekt a to spoločnosť IMAO electric s.r.o., pričom neexistuje žiadna dohoda, ktorá by oprávňovala povolenie vstupu aj pre túto spoločnosť cez nehnuteľnosti vlastnicky patriace žalovanému. Z predloženej fotodokumentácie bolo zistené, že žalobca má prístup do areálu svojej nehnuteľnosti aj cez inú prístupovú cestu, pričom sám žalobca zamedzil prístup k nehnuteľnosti mimo areál žalovaného vybudovaním oplotenia.

Vyhovením návrhu na nariadenie predbežného opatrenia by došlo k situácii, keď súd nadmieru primeranú zákonu zasiahne do postavenia povinnej osoby - žalovaného. Keďže žalobca neosvedčil žiadnym dôkazom a ani nenavrhol vykonať dôkaz na osvedčenie ním tvrdených skutočností (vo výnimočných prípadoch, za ktorý pokladá odvolací súd aj tento prípad, môže súd prvého stupňa na osvedčenie nároku nariadiť aj pojednávanie alebo vykonať navrhnutý dôkaz). Odvolací súd má za to, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodný, pretože žalobca neosvedčil potrebu dočasnej úpravy, ako aj nebezpečenstvo hrozby výkonu rozhodnutia.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd po opätovnom preskúmaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa má za to, že neboli splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia. Uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol v súlade s ust. § 220 O.s.p.

Z obsahu spisového materiálu nepochybne vyplýva, že žalobca podal návrh na začatie konania v prejednávanej veci, v ktorej podal aj návrh na vydanie predbežného opatrenia. S poukazom na ust. § 145 O.s.p. v konečnom rozhodnutí vo veci samej okresný súd rozhodne aj o trovách tohto konania o vydanie predbežného opatrenia vrátane trov tohto odvolacieho konania.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.